

עפ"ג 72362/01/20 - דין פרץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 במאי 2020
עפ"ג 72362-01-20 פרץ(עציר) נ'
מדינת ישראל

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט ישראל פבלו אקסלרד
כבוד השופטת יעל ייטב
המערער:
נגד
המשיבה:
דין פרץ (עציר)
מדינת ישראל

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום אילת בתיק פלילי 64620-06-19, מיום 7.1.20, בגדרו הוטלו על המערער 23 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, והתחייבות להימנע מעבירה.

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נהיגה תחת השפעת סמים, נהיגה פוחזת ברכב, התנהגות הגורמת נזק, והחזקת סם לצריכה עצמית.

בכתב האישום המתוקן שהוגש נגד המערער מתואר, שהמערער, שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה, נהג ברכב באילת בתאריך 22.6.19 בשעה 00:40 בהיותו תחת השפעת סמים. בהגיעו למחסום משטרה שהוטרו בו סימנו לו לעצור הוא לא נשמע להוראות השוטרים והמשיך בנסיעה באופן שאילץ שוטר שעמד במחסום לזנק הצידה ואילולא כן היה הנאשם פוגע בו. בעקבות המתואר, שוטרים דלקו אחרי המערער בניידת משטרתית וסימנו לו לעצור והוא המשיך בנסיעה פרועה. המערער הגיע למחסום נוסף, שהוקם בניסיון לעצרו, לא שעה להוראות השוטרים לעצור, האיץ את מהירות נסיעתו ואילץ שוטר שעמד במחסום לזנק הצידה כדי להתחמק מפגיעה. המערער המשיך בנסיעתו הפרועה כשהשוטרים אחריו עד שהתנגש בכיכר ונעצר. המערער יצא מהרכב והחל לברוח ושוטרים רדפו אחריו ותפסו אותו.

בית המשפט ציין את הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי המערער ואת מידת הפגיעה בהם, התייחס למדיניות הענישה הנוהגת, תוך הצגת פסיקה במקרים דומים, והדגיש את חומרת מעשי המערער ואת הסכנה הכרוכה בהם, וקבע שמתחם העונש ההולם למכלול העבירות בהן הורשע המערער נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר.

בית המשפט התייחס להודאת המערער, לחרטה שהביע, ולדברים שנכתבו במכתבה של העובדת הסוציאלית מטעם רש"א, ומנגד, התייחס לעברו הפלילי של המערער ולעובדה שהמערער ביצע את עבירותיו כאן זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, ובסופו של דבר גזר עליו את העונשים כאמור לעיל.

ב"כ המערער טוען כי מתחם העונש שבית המשפט קבע, חמור מהראוי, וכך גם העונש שנגזר על המערער. לטענתו, מדיניות הענישה הנוהגת מתונה מזו שהוצגה על ידי בית המשפט, ונסיבות מעשי המערער חמורות פחות ממה שבית המשפט הניח. במקרים דומים ואף חמורים יותר בתי המשפט קבעו מתחמי ענישה שבין מאסר בעבודות שירות ל- 24

חודשי מאסר, והטילו עונשי מאסר קלים משמעותית מזה שהוטל על המערער. מעשי המערער עומדים ברף חומרה נמוך ובנסיבות מתחם העונש ההולם אותם צריך לנוע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל. גילו הצעיר של המערער, נסיבות ביצוע העבירות הקודמות שלו, העובדה שאין בעברו עבירות מהסוג שכאן, הודאתו, והליך השיקום שעבר במהלך מאסרו, מצדיקים להסתפק במאסר שאורכו כאורך תקופת מעצרו - למעלה מעשרה חודשים. ומכל מקום, אין להתייחס מסיכויי המערער להשתקם ויש לפחות להקל בעונשו במידת מה כדי לתת לו תקווה.

ב"כ המשיבה תומכת בגזר הדין של בית המשפט קמא. היא מציינת את אורך הנסיעה של המערער, המוערך בכ-2.7 קילומטרים ואת זמן הנביעה, המוערך בכשתי דקות, מדגישה את עברו הפלילי של המערער ואת העובדה שהוא ביצע את העבירות כאן זמן לא רב לאחר שחרורו מהמאסר, ומבקשת לדחות את הערעור.

לאחר עיון בכל החומרים שהונחו לפנינו, שמיעת טענות הצדדים וצפיה בסרטונים המתעדים את נסיעת המערער בזמן האירוע, באנו למסקנה שיש להקל במידת מה בעונשו של המערער.

נהיגת רכב ללא הכשרה וללא רישיון, בטבורה של עיר, טומנת בחובה סכנה רבה לנהג ולמשתמשי הדרך בסביבתו. נהיגת רכב כאמור תחת השפעת סמים, חמורה שבעתיים. התעלמות מהוראת שוטר והמשך נסיעה במהירות במסלול בו עומד השוטר, עד כדי אילוצו לקפוץ הצידה כדי להינצל מפגיעה, חמורה מאוד מאוד. וחזרה על המעשה פעמיים, מעצימה את חומרת ההתנהגות.

לצד דברים עקרוניים אלה, נקודת המוצא לקביעת עונשו של נאשם היא מעשה העבירה בנסיבותיו, וכאן, מבלי להמעיט כהוא זה מחומרת מעשי המערער, הרי שנסיעתו בעת בריחתו מהשוטרים היתה על פני פרק זמן קצר משתי דקות, בשעת לילה, בכביש הפונה לעבר היציאה מהעיר, בזמן שבסביבתו כמעט ולא היתה תנועה. הגם שעליית המערער עם הרכב על אי התנועה יכלה לגרום לפגיעה חמורה בו ולפגיעה בכלי רכב שהיה בכיכר, משמאלו. בנס האירוע הסתיים ללא פגיעות בנפש.

המערער בחור צעיר כבן 23. לחובתו הרשעה בשתי עבירות שוד עליהן נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל. במהלך מאסרו וגם לאחריו הוא השתתף בהליך טיפולי בצורה שהוערכה כטובה ומועילה עבורו, אך חודשים ספורים לאחר סיום ההליך הטיפולי במסגרת רש"א, הוא ביצע את העבירות כאן.

העובדה שהמערער ביצע את העבירות לאחר נשיאת תקופת מאסר לא קצרה ולאחר השתתפות בהליך טיפולי שנחשב מוצלח, על רקעו בין היתר זכה המערער לשחרור מוקדם ממאסרו, מטרידה, ויכולה ללמד על דפוסים עברייניים המחייבים ריסון והרתעה.

בסופו של דבר השאלה היא מהו העונש ההולם למעשי המערער בנסיבותיהם ולמידת אשמו של המערער, תוך התחשבות בגילו של המערער, הודאתו, הבעת החרטה שלו, וסיכויי שיקומו כמתואר במכתבה של העובדת הסוציאלית מטעם רש"א שהוגש לבית המשפט.

לאחר ששקלנו בדבר נראה לנו שיש מקום להקל מעט בעונש המאסר בפועל של המערער ולהעמידו על 18 חודשים. יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינם.

ניתן והודע היום י"ב אייר תש"פ,
06/05/2020 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, סגן נשיאה

ישראל פבלו אקסלרד, שופט יעל ייטב, שופטת